

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 1/2 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламанці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Економічне і фінансове становище Австрії.

(X) Зараз на першій засіданню осінньої сесії ради державної 17. с. м. предложив міністер скарбу др. Бем-Баверк бюджет на 1902. р. і при сій нагоді говорив про відносини між економічним становищем а розвитком державних фінансів, щоби на основі загальних економічних прояв висунувати після спроби погляд на дальшу будуччину. Міністер скарбу вказав на всякі корисні прояви, але крім того наткнув ся і на неніраді, а між тими на торговельно-політичну непевність, яка налягла важким тягаром на промисл і спінняє тим способом его зріст. Міністер скарбу подав се до відомости послів, але ся проява була також приводом для міністра-президента, щоби зараз по промові міністра скарбу дати відповідне поясненє в тім напрямі. Коли міністер скарбу вказав на торговельно-політичну непевність яко на причину економічного занепаду, то для міністра-президента була ся проява причиною журби, як видобути державу з сеї непевности.

Обговорюючи програмову річ міністра-президента в останнім числі нашої часописи, згадали ми про се, що чин вимагає відроченя національного питання, щоби з одного боку з'єдинити всі сили для переведеня угоди з Уграми, а з другого боку для управильненя торговельних відносин з Німеччиною й Італією. Про національне питанє сказали ми вже свою думку, а тут ще лише додамо зовсім звичайну вправді але влучну приповідку, що лише сир відкладаний — добрий.

Неперечно, що теперішня хвиля для Австрії вельми важна, бо тут розходиться о підвалини для всеї економічної роботи в будуччині, а до сего потреба передо всім доброго порозуміння з Уграми. Але як его досягнути? — угодою, котра не повинна ніякої сторони кривдити і не викликувати шкідних наслідків. Сею дорогою дійдуть обидві держави (Австрія й Угри), ведені спільними інтересами, до бажаної мети з тою свідомістю, що велика економічна область має о много більшу силу стати самостійним чинником, наколи торговельно-політична непевність приневолить нашу монархію до такого відосібненя.

Міністер-президент заявив вправді зараз, що не бажає такого відосібненя Австро-Угорщини, але хоче довести до заключеня торговельних договорів, однак з забезпеченем інтересів монархії. Щож діяти, наколи не поведе ся досягнути забезпеченя інтересів нашої держави? Тоді була-б она приневолена після слів д-ра Кербера обмежити ся на себе сяму, а се може скорше зробити, як кожда иньша держава. Се однак лише тоді буде можливе, наколи австрійска торговица відбиту буде відкрита для Угорщини, а угорска для Австрії. Розрив союзу між Австрією й Уграми і економічна війна між сими половицями держави видає ся д-рови Керберови вельми шкідними, особливо наколи-б ся війна економічна мала входити в рахубу когось третього. Економічна війна захитала-б навіть політичний союз двох великих держав.

Оповідана нова німецька тарифа цілова викликала економічне відчуженє і наводить велику журбу міністрови-президентови. Правительство бажає договорів, щоби усунути

торговельно-політичну непевність теперішню, іменно бажає договору з Німеччиною, котрий був би вихідною точкою до иньших. Але др. Кербер зовсім рішучо висловив, що не хоче приложити до сего руки, наколиб мала з сего вийти шкода для нашої монархії. Австрія не хоче грати ролі терпеливого баранця, а се відноситься зарівно до Угорщини, як і до держав, з котрими Австрія мала би вийти в договори. Австрійській продукції має бути обезпечений корисний відбит. Се є дорога до порозуміння з Угорщиною і иньшими державами, але предложені Німеччиною охоронні ціла зачинають дорогу австрійській продукції. Австрія потребує розвитку, всяка запора приносить їй шкоду, а коли правительство бажає економічного мира, то евентуальна війна не випре нашої монархії на некорисне становище, наколиб Австрія спільно з Уграми виступила до боротьби з тими цілово-політичними труднощами. Справедлива спілка між Австрією й Уграми додала-б сили монархії побороти всі трудности і ддятого міністер-президент звернув ся до ради державної о поміч.

Австрія є неперечно економічно пригноблена, але міністер скарбу найшов ще ту відраду, що се пригнобленє не є впливом нашої власної господарки, але все-світнього пересиленя і се пересиленє захопило нашу державу в досить здоровім стані. Держава може дати замовленнями нагоду промислови, щоби хвилево пособити галузи промислу, які попали в застій. Економічне пригнобленє відбило ся і на державнім скарбі, до котрого не вплинули сподівані доходи з руху. Держава хоче отже дати заробіток інвестиціями, а тим

9)

LABOREMUS

ДРАМА В 3 АКТАХ

∞ БЕРНШТЕРНЕ БЕРНСОНА ∞
переклав Лев Лопатинський.

ЛИДИЯ

Але тоді ніхто не сьміє нас розлучати.

ЛЯНГФРЕД

(схвильовано). Що у тебе на думці?

ЛИДИЯ

Я бачу, як надходить одна небезпечність. Знаю се напевно. Се значить: я чую. Я відчуваю щось такого завсїгда наперед.

ЛЯНГФРЕД

Тепер?

ЛИДИЯ

Ще нині в ночи. Я не знаю, але чую, що ми се мусимо! О їдьмо відсіля, прошу тебе.

ЛЯНГФРЕД

Так мушу се сказати вуйкови.

ЛИДИЯ

Ні, ні, ні! Се він, як-раз!

ЛЯНГФРЕД

Той хоче нас розлучити?

ЛИДИЯ

Лише тому він є тут.

ЛЯНГФРЕД

Вуйко?

ЛИДИЯ

Так, я се всьо чую. Я знаю се.

ЛЯНГФРЕД

Але він говорив мені зовсім противно! Слово чести.

ЛИДИЯ

Що він казав?

ЛЯНГФРЕД

Що він се зовсім розуміє, що ми обоє любимо ся.

ЛИДИЯ

Се звучить дуже двозначно, Лянґфреде.

ЛЯНГФРЕД

Вуйко, се ходяча правда і отвєртість.

ЛИДИЯ

Чи я сказала що иньшого?

ЛЯНГФРЕД

Він є моїм найліпшим другом від смерти мого батька. Він скаже мені всьо, просто з моста.

ЛИДИЯ

Не підношу сумнівів.

ЛЯНГФРЕД

Мій Може, чи не могли би ми трохи загради. Я такий жадний музики. Того я прийшов. Я не чув ще прецінь твоєї гри.

ЛИДИЯ

До сего я мушу бути розположена.

ЛЯНГФРЕД

А тепер ти не є? О, яка шкода!

ЛИДИЯ

Розумієш, коли я маю перший раз знов для тебе грати, так мушу ся добре...

ЛЯНГФРЕД

... Так позволь, щоби ми бодай балакали про музику. Ой так! Цілий місяць я не мав одного чоловіка. Сїдаймо! Ми ще і не говорили з собою, властиво. Бо вчера вечер —

ЛИДИЯ

Но!

ЛЯНГФРЕД

Буду мовчати про вчерашній вечер. Се за гарне, щоби про се говорити.

ЛИДИЯ

Чи сїдаємо?

ЛЯНГФРЕД

Але так, як завсїгда. Ти тут (показує на софку) а я побіч.

причинить ся до скріплення податкової сили і зменшеної троха еластичности бюджету. Обидва міністри вказали вправді на слабій стороні держави, але вони не дають підстави до розпуки. Але чи рада державна в так важній для держави хвилі покаже ся спосібною до трудного діла, чи лише все буде розпливати ся на словах, се покаже недалека будуччина.

Партийна політика і мораль.

19) Виклад др. Фр. Паульзена.
Перевів др. Іван Копач.

(Конець).

Скільки разів я думаю про те, то мені все пригадують ся слова славного Карляйля (Carlyle) про Наполеона I:

«Тай було-ж то у сего чоловіка раз око до видження, раз душа до постановлюваня і діланя. Він осягнув королівське достоїнство на природній дорозі. Всі люди бачили, що він до сего був сотворений. Прості жовніри говорили на маршах поміж собою: «Що то ті торкотячі «сеймарі» (plappernden avocats) як там в горі у Парижі; лиш говорять і говорять, а діла нема! Ну, й не диво, що все на opak іде. Нам не лишає ся вкінці ніч иншого, як хіба поставити там нашого «пана лейтнанта» (Petit Caporal). І вони взяли ся до того і поставили его там; вони і ціла Франція, начальний консулат, цесарство, побіда над Европою; аж вкінці бідний поручник з Ла Фер (La Fère), зовсім природно, міг почувти ся найбільшим зі всіх людей, що жили від кількох сот літ.

Та на сій поворотній точці, думаю, переважив у него нещасний шарлятанський елемент (das fatale Charlatan-Element). Він покинув свою давню віру в силу дійсности, а почав вірити в силу позору (Scheindinge); став шукати зв'язків з австрійськими династіями, з папством, з елементами старого завмерлого феодалізму, що їх вже раз колись сам узнав був ничтожними; він заєдно пам'ятав про те, що має заступити «свою династію» і т. п.; гадав, що революція лиш на се й була для него! Чоловік «запутав ся в величезні помилки так, що став вірити в силу брехні»; страшне, але неминуче прокляте. Він не вмів вже більше відрізнити правди від фальшу, як его видів; найстрашніша кара, що є мусять платити чоловік за се, що своє серце віддає неправді. Его власне «я» і фальшиве честлюб'є стали ему тепер божищем: коли раз чоловік піддасть ся самодурству, то всі інші обмани являють ся опісля самі

від себе. Що за нужденне лахміте театральних шмат, удаваня і маскарад (Flitter u. Mummerei) обвивав сей чоловік около своєї великої дійсности, думаючи, що він є через те ще дійснійшою зробити! Возьмім от его пустий конкордат з папою, що мав бути ніби то приверненням католицизму, між тим як він у своїй душі думав і чув, що се мало бути погубою католицизму; або «la vaccine de la religion» (щепленя релігії) тобто церемонії его коронованя і сьвяченя в костелі Нотр-Дам (Notre Dame) враз зі старою італійською фантазією (Hirngespinnst), «при величности яких не бракувало нічого — як казав Ож'ро» (Augerou) — крім пів мільона людей, що за се жите стратили, щоб усе му тому раз конець зробити». Торжественна інтронізація Кромвеля відбула ся при помочи мечя і біблії; се була церемонія, якій мусямо признати щире внутрішнє правдивість. Перед Кромвелем несено меч і біблію без усяких дальших привидів (Hirngespinnst): чи не були се справдешні символи пуританізму, его щирі відзнаки і клейоти? Кромвель зробив був перед тим з одного й другого дійсний визначний ужиток, і тепер при церемонії показував, що він і дальше хоче того придержувати ся! Але бідний Наполеон помиляв ся: він зажадо віри в можливість обманюваня людей (an die Täuschbarkeit der Menschen); він не видів ніч глибокого в чоловіці як голод і се! Та він помиляв ся. Так як хтось, що схотів би будувати хату на хмарах: і его дім і він сам провалює ся в долину і зникає зі сьвіта» (Türk: Der geniale Mensch, 4. вид. стр. 297—299).

Так буває з обманом навіть у Наполеонів. А мала-ж би правда нам зашкодити? Я не вірю тому. Протинно, я глибоко пересвідчений про те, що лиш щира правда може нас на міцні ноги поставити. І тому я й перевів отсю брошуру проф. Паульзена на нашу мову, щоб і нашим партіям дати нагоду і притоку бодай на хвилю й на себе самих подивити ся критичним, ясним оком. Наша справа, на щастє, не стоїть ще так зле, щоб мусяла аж неправдою прикрашувати ся.

Берлін в маю 1901. року.

Приготованя на Балкані.

Недавно ми писали про змаганя тайного македонського комітету, основаного Сарафовом. Независимо від офіційального македонського комітету, тамтой розвинув сильну агітацію і чинний терор задля знищеня турецького панованя над балканськими Славянами.

Але і офіційальні болгарські круги не заховають ся зовсім апатично супроти того попу-

лярного покляску «проч з бісурменами», який вікова історія записала в серцях гнетених невірними народів. Минулого тижня болгарський міністер заграничних справ др. Данев відбув подорож до Білгорода і до Відня. Віденьська Allg. Sonntagsr. доносить, що др. Данева прийняв гр. Голуховський і на їхній конференції болгарський міністер просить гр. Голуховського, щоби габсбургська монархія офіційально порушила македонську справу та заохотила держави до полагожденя єї. Однак гр. Голуховський відповів, що Австрія не виступить з таким внесеном і ще тепер не пора займатися ся Македонією.

В Білгороді конферувала перед тим др. Данев з презесом сербського кабінету Вуїчом. Про предмет і вислід сеї конференції нема жадних офіційальних звісток, але певно, що вони дотичили сербско-болгарського союзу. На се вказує хочаби те, що сербський дневник «Србобран», який виходить в Загребі, а дуже є розповсюдженний на Балкані, проклямує сербско-болгарський союз, відкликуючи ся на одушевлене прийняте, якого дізнав др. Данев в Білгороді. «Коли отсе бачимо наглядні докази — кінчить дневник свою статю — величезного почутя солідарности, яке витворює ся між балканськими Славянами, спосіб поступованя князя Фердинанда стає, на жаль дуже загадочний та викликає наріканє болгарських міністрів, які так само горячо як сербські і як оба народи, бажають союзу».

Однак супроти змаганя славянських народів повстало суперництво таки з християнської сторони. Се суперництво опирає ся очевидно не на віроісповідних, а на національних основах. Два романські народи на Балкані Румунія і Греція бачать ся zagrożеними сею змагаючою ся солідарностию Славян і поквално роблять кроки до спільної злуки, в цілі противдїланя славянському розростови та значіно на балканським півострові.

В сій справі грецький півурядовий дневник Messenger d'Athenes, обговорюючи грецько-румунське зближенє, повідає: «В Атенях і в Букарешті ніхто і не подумав про сеї союз, колиб поняте про народні, історичні та етнографічні права народів не було в міжнароднім кодексі перекручене Англією на поняте про материяльні інтереси, а Німеччиною — на поняте про право пиятука. Слідом за великими народами ідуть малі і тим способом всі помітують моральними засадами, шукать лише зисків і добивають ся їх варварськими способами. Славянські держави чинять те саме; вправді се не було би страшно для Греції і Румунії, бо сеї держави є під кожним зглядом сильніші від Болгарії, Сербії і Чорногоря, але є на півночі могутна славян-

ЛІДИЯ
(дав вести себе).

ЛЯНГ'ФРЕД
О, як се вже давно тому! (Она кладе ся на софку, а він єї підтирає. Одну руку она кладе під голову, другу здовж тулова. Він порядкує сукню у єї ніг. Випростовує ся і оглядає єї). Як філя! Я бачив раз філю на якимсь образі. Лише одну-одинокую. Она бігла проти нас...

ЛІДИЯ
(зі сьміхом). — Щоби нас затопити?

ЛЯНГ'ФРЕД
Так, вссати в себе!

ЛІДИЯ
Русалка! Завсїди русалка!

ЛЯНГ'ФРЕД
(беручи собі крісло). Про що хочеш, щоби я ще думав? (сїдає).

ЛІДИЯ
Я мала припадок, як тебе не було.

ЛЯНГ'ФРЕД
Припадок?

ЛІДИЯ
Може се і не властиве слово. Скажім: візію.

ЛЯНГ'ФРЕД
Занимаєш ся візіями?

ЛІДИЯ
(сьміє ся). Чи се також нерозумно? Хочу розпо-

вісти, як се було: я бачила сніжні кристалики на сонішнім воздуху.

ЛЯНГ'ФРЕД
Чи падав сніг на сонішнім воздуху?

ЛІДИЯ
Не падав, ні, сніжні кристали були се, найніжніші сніжні кристалики. Вони шелестїли у воздуху...

ЛЯНГ'ФРЕД
(поквално). В сонішнім воздуху?

ЛІДИЯ
В сонішнім воздуху! Я не бачила ніколи чогось такого лискучо чистого. Воно блискотїло у воздуху, на сонці. Мільони іскор, що падали безгомовно.

ЛЯНГ'ФРЕД
Як би се можна зложити в музику? В музиці!

ЛІДИЯ
Згадай, що я зробила з сего?

ЛЯНГ'ФРЕД
О, хор серафимів, далекий і нездоглядний?

ЛІДИЯ
Ні! — Я була ближше. Ближше тут. Я думала про тебе і про себе.

ЛЯНГ'ФРЕД
Як се думаєш?

ЛІДИЯ
Коліб все ішло так, як би ти хотїв, тоді я мусяла-б в твоїй музиці розійти ся в атоми. Я мусяла-б в ній блискотїти, як сніжні кристалики та вчинити єї ніжною — розумієш?

ЛЯНГ'ФРЕД
Єї Богу — ві!

ЛІДИЯ
(підносить ся напів). Ти любиш мене лише в своїй музиці.

ЛЯНГ'ФРЕД
Безтілесно?

ЛІДИЯ
Но! — Тепер я русалкою. Ти бачиш в мені лише свою русалку!

ЛЯНГ'ФРЕД
А колиб?

ЛІДИЯ
(поквално). Колиб?! Се для мене не вистарчає. Я кохаю тебе!

ЛЯНГ'ФРЕД
Не можу бачити тої ріжницї.

ЛІДИЯ
Не можеш? (кладе ся назад). Но, ту устає прецінь...

(Дальше буде).

ска держава, яка своїм духом оживлює сі славянські державки, підпірає їх і заохочує до руху в напрямі до Егейського моря та до берегів Гелеспонта, а робить се тому, бо сама явно стремить до занятя Царгорода, однак чинно сама не може респочати сеї акції, бо занята на азійським сході.

Що зроблять сі малі славянські державки, се буде зроблене для Росії. Отже властиво з нею мають до діла Греція і Румунія, тому і союз між ними є дуже потрібний.

НОВИНИ.

— Календар. Ві в торник: гр.-кат. Якова ап.; рим.-кат. Кордулі. — В середу: гр.-кат. Евлампія; рим.-кат. Йоана.

— Сплетні «Галічаніна», мовби то п. Барвінський домагався виключення о. Мандичевського і Охримовича з соймового руского клубу, заіхали аж до віденського «Vaterland-u», в котрім п. Барвінський заявляє, що такого внесення нігде не ставив і не мав нагоди ставити.

— 3 Товариства взаїмних обезпечень «Дністер» у Львові одержуємо отсе письмо з прозьбою о поміщені:

В ч. 226 з 19. с. м. в новинці під заг. «Тартиф» відповідала Поважана Редакція «Дзєнні-ковий польскому» за его напасти на Товариство ім. Шевченка і помістила там уступ, будьто «Дзєннік» вітрив недавно в Дністрі «панаму». Тисячі членів «Дністра», що не читають правильно «Дзєнніка», можуть не зрозуміти сеї іронії, а противно зрозуміти сеї уступ невластиво т. є, що «Дзєннік» дійсно писав о якійсь «панамі» в «Дністрі». Тимчасом «Дзєннік» з нагоди справозданя річного Дністра заатакував лично вибраних членів Дирекції, називаючи синекрурами уділені ім. Загальними Зборами рємуєрації. Не міг «Дзєннік» писати о якійсь панамі в господарі «Дністра», бо за се були б ми потягнули его до судової відвічальности і не поминули в жаден спосіб мовчки такого виступу. В наслідок того просимо о поміщені сего виясненія, щоби не дати читателям причини до невластивого зрозуміння згадаюго уступу у Вашій часописи.

— 3 Товариства «Основи» слухачів політехіки у Львові. Повідомляє ся, що загальні збори членів Товариства відбудуть ся на політехіці дня 2. падолиста 1901. о 5. год. пополудни з слїдуючим порядком дєвним: 1) Відчитаня протоколу з попередних загальних зборів. 2) Справозданє уступаючого Виділу. 3) Справозданє контрольної комісії. 4) Вибір нового Виділу. 5) Внесеня і інтерпєляції. — Львів, дня 19. жовтня 1901. За Виділ: *Фр. Тузак*, голова; *Осип Таранюк*, писар.

— Аматорське представленє. Зі Стрию пишуть нам: Заходом «Руского Касина» в Стрию відбуде ся в неділю дня 27. жовтня в салі «Народного Дому» перше аматорське представленє а іменно відограний буде «Шельменко наймит», комедія в 5 діях Гр. Основяненка Квітки. Сподїємо ся, що Стрийщани численною участію в представленю схочуть заявити своє признанє для аматорів, котрі не шадили труду, щоби вивести за всігда свїжу штуку як слїд і в тім признаню знайшли заохоту до дальшої праці на тім у нас так мало управлюванім полі. Білетти можна замовляти вчасніше в «Народній Торговлі» по ціні 2 К. крісла першорядні — 1-50 К. другорядні 1 К. треторядні. Початок о 7½ год. вечером.

— Віче приватних урядників відбуло ся вчера у Львові дуже величаво. В нарадах взяло участь звиш 200 осіб зі Львова і з провінції. Зібраних повитав др. Ал. Малачійський промовою, в якій зазначив важність справи, а опісля президент міста др. Малаховський витав всіх іменем міської репрезентації. При виборі президії віча вибрано до президії пп. Макаревича, Верещинського, Пл. Костецкого, Штрєра, Матковського, д-ра Кулачковського, Єзєрського і Ів. Барановського, а на секретарів покликано пп. Фрїлінга, Кузьмича, Прибиловича і Бобеляка. Провід нарад обняв директор тов. взаїмн. помочи прив. урядників п. Ромуальд Макаревич і уділив голосу п. Ал. Малачійському, котрий реферував «про конєчність як найскоршого введеня в житє обовязкового обезпечєня пенсійного приватних урядників». Референт виказав, які є хибн правительственного проєкту в тій справі. Між иньшим навів, що в правит. проєкті не ясно означено, хто є приватним урядником. Дальше референт зазначив, що правительството повинно також завести обезпечєнє робітників, але що до сего потреба немало приготовань, то на разі треба домагати ся переведєня проєкту що до обезпечєня приватних урядників. Вкінці референт поставив отсю резолюцію: «Кравє віче приватних урядників всіх категорій, що відбуло ся у Львові дня 20. жовтня 1901. р., признає конєчність як найскоршого введеня в житє примусового обезпечєня пенсійного приватних урядни-

ків і домагає ся у покликаних чинників, аби они доложили всяких старань, щоби се обезпечєнє війшло як найскорше в житє». Резолюцію прийнято односторонє.

Дальше п. Ст. Баль реферував «о правительственным проєкті пенсійного закона для приватних урядників». Реферат закінчив ся резолюцією: «Віче заявляє, що правительственный проєкт може служити за основу до подробичних нарад, але що конєчно вимагає деяких змін». Дальша резолюція домагає ся утворєня кравєвих інституцій замість одної центральної у Відні; примусового обезпечєня всіх приватних урядників, котрі побирають платні тижнево і денно; відвисєня границі віку, до якого сироти мають побирати заосмотрєнє і відвисєня віку, до якого урядники мають право бути прийнятими до обезпечєня. Промовляло ще кількох вічевиків, а між ними директор «Дністра» др. Кулачковський і жадав, аби в случаю децентралізації товариств обезпечєнє узглядєно також справедливі язикові домаганя Русинів. По прийнятю вічем поставлєних резолюцій, голова віча п. Макаревич подякував присутним за участь і замкнув наради.

— В справі залізничної катастрофи, про яку в неділю кружляли у Львові сумні вісти, одержуємо отсей урядовий комуїкат: В наслідок переїзду вїздового сигналу, уставленого на зборонений вїзд на станції в Краснім, зіткнув ся півні вночі товаровий поїзд ч. 290, котрий надїшов з Золочева, з поїздом товаровим ч. 1671, котрий відїздив до Бродів. Ся пригода, крім виховзєня і ушкодєня кількох возів та опізнєня особових поїздів ч. 16 і 17, при котрих треба було пересідати, не мала ніяких поважніших наслідків. З залізничної служби при тих поїздах ніхто не потерпів ушкодєня, а лише зголосило ся чотирох недужих в наслідок вєстрєсеня.

— «Свинський бунт» в Отинїй буде небавом предметом судової розправи в Станиславові. Акт обжалованя доручено 48 жителям Отинїй, з котрих 4 сидить доси в слїдчій вязниці. Обжалованих будуть боронити адвокати: д-ри Юркевич, Льорц, Алексєвич і Должикий.

— Вісти з Буковини. Др. Поповичі (Румун), соймовий посол з сїльського округу Кімполонї-Дорнаватра, зложив соймовий мандат і наміряє габілітувати ся на однім з заграничних університєтїв.

Буковинські авєскультанти зібрали ся в неділю 13. с. м. на нараду, де обговорювали материяльнє положєнє авєстрийських авєскультантів і рішили внести до ради державної пєтицію, в котрій домагають ся знесеня безплатної служби і підвишки адjutum в 500 і 600 злр. на 800 і 1000 злр. Вкінці вибрано комісію, зложєну з 3 членів, що має поступати згідно з центральним бюром авєстрийських авєскультантів у Відні.

— Похорони бл. п. Балущого відбули ся в суботу пополудни в Кракові. Церковні власти відказали самоубійцєви християньского похорону, мимо заходів самого кравєвого маршалка гр. Потєцкого у кардинала кн. Пузини. За домовиною йшла близша родина покійного, члєни міської ради, артисти театру, дєвникарі і численні горожане Кракова. Над домовиною промовляв директор театру Котарбійський і Бартошевич.

— Виноград на Ватикані. Дня 26. м. м. град цілком знищив виноград на Ватикані. Папа Лев XIII доси ще не знає про се нащастє, бо задля непогідної осєни не виходить до огородів. Кардинал Медєнї, котрий займає ся виноградом, ще не доносив Папі про страти, щоби его не засмутити, а з весною зарядить нараву виноград.

— Щастє любви.

Любко мой,
Відрадниче —
Солоденька
Розрадниче!
Жизни мої
Потїхонько —
Сили мої
Помїхонько!
Житя мого
Ти зірочко —
Серця мого
Зєвїрочко!
Запашная
Ти квіточко —
Моїх змислів
Ти сіточко!
Моїх бажань
Послушнице,
Мого жару
Петушнице!
Мої волї
Насильнице,
Мої сили
Гасильнице!

Чутя мої
Посїла ти,
Страсти мої
Вкоїла ти!

Мою тугу
Ступила ти,
Фантазию
Спинила ти!

Дала менї
Як трястєчко
Багнїстєв
Те щастєчко...

Лєв Лопатийський.

— Старинне місто, Вірупум відкрито в Каринтїй коло Цєльовца. Розкопи переводить др. Едвард Новотний, гімназїальний профєсор. Від 1898. року відкрито, як здає ся, середину міста. Є се площа о просторі 1.700 метрїв, окружена з двох сторін галими, а з двох боків огородами. На серединї находить ся водограй з басеном украшений статуями богів і богинь: Гермеса, Арєса, Фортуни, Афродити, Дїонїзїя. Сусїдні мурї окрашені малюнками і рїзьбами, котрі є окремого стилю і подібні до наших тапетїв.

— Німий промовив. В Люблинї приключив ся дивний випадок з німїем. Перед девятьма роками взяли в салдати якогось здорового молодця і вислали на Кавказ. По 1½-річній службї молодєць стратив мову. Лікарєска штука нічого не помогла і німого вислали домів до Люблина. Ту майже 8 літ ніхто не чув від него ані слова. Аж недавно одного дня рано німий заговорив до своєї господинї. Жєнщина так сего звякала ся, що зімїлила і повалила ся на землю. Опісля показало ся, що німий не лише не говорив звиш 9 літ, але також був несвїдомий того, що з ним за той час діло ся.

— Варварство цивїлізаторів. Здає ся, що теперїшні Німці — очевидно не всі, а лиш ті, що є слїпим орудїєм, здає ся, несповна розуму верховодів — перейшли ще Гунїв, котрих вибрали собі за взорець, вибираючи ся в похід до Китаю, бо ось аж на яке варварство они здобули ся. З Берліна! доносять: Пароходом «Тукуман» приїхав до Вільгельмєсгофєн маринарський лазарєт з Китаю і привіз з собою голову того Китайця, Еп-гаї, котрий убив німецького посла Кеттєдєра. Голову ту вислали до Берліна. — Ще того потреба, щоби ту голову виставлено публично і побирано вступне за єї огляданє; міг би хтось в Берлінї зробити на тім не злий інтерєс.

— На шкільну оплату для бідного ученика прислав ВП. Вл. Яворський з Колодрїбни 2 кор.; разом з попередніми датками є 18 корон.

Наука, штука, література.

— Учитель, ч. 20, з 20. жовтня 1901. Зміст: Народнє шкільництво у Бурїв. — О образованю чувств. — З поля нашого шкільного пасьменьства. — Справозданє Виділу товариства «Руслан» за час від 1. липня 1900. до 30. червня 1901. — Іменованя.

— Дзвінок, ч. 20, з 20. жовтня 1901. Зміст: Дивні пригоди комаха Сангвіна, мимсамим розказані (дальше). — Осїнь. — Найбільший скарб. — На баштані (ілюстрація). — Чабан у полі. — Як собі дурак розуму добув? — Загадка.

Телеграми.

Відень, 21. жовтня. В суботу пополудни відбула ся кількогодїнна рада міністрїв під проводом д-ра Кербера. Обговорювано біжучі справи.

Прага, 21. жовтня. «Нlas Naroda» доносить з Відня, що піднесєно гадку з огляду на зростаючу агїтацию всєнімцїв, щоби всі славянські стороництва злучили ся. Ся коопєрація числила би 185 голосів, а іменно 53 Молодочєхїв, 19 консерватистїв, 5 чєских аграрникїв, 4 чєских робітникїв, 61 Поляків, 6 Русинїв, 21 послів Славянського Центра і 16 послів хорватського клубу.

Відень, 21. жовтня. Заперечують тут вістку про реконструкцію давньої правиці, особливо з польської сторони. Натомість є фактом, що три чєські партїї (Молодочєхи, аграрники і велика власність чєска) підуть разом і виберуть спільну парламентарну комісію.

Відень, 21. жовтня. В польськїм Колї проявляє ся невдоволенє зі становиска правительства і Молодочєхїв. Особливо нарікають на малий уділ Галичини в бюджетї, коли тимчасом Чєхи дістали 16 мільонів на інвестиції в Празї. Завтра внесє п. Пішєс-Поратинський інтерпєляцію з причини неузглядєня галицких членів при виборі до статистичної комісії.

Петербург, 21. жовтня. З компетентних кру- тів рішучо заперечують донесення дневників, не- мов то король Віктор Імануїл мав би приїхати небагом до Спани для зложення візиту цареві. Такого пляну стрічи монархів взагалі не підно- шено ані з італійської ані з російської сторони.

Білгород, 21. жовтня. В салі королівської палати відбуло ся торжество зложення королем присяги на конституцію. Король виголосив при тім престольну промову.

Лекційна комісія

студентів філософичного відділу львівського уні- верситету, яка остає під зверхнім проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкто- рів і домових учителів. — Усні зголошення приймають члени комісії щоденно (навіть в не- ділі і свята) на університеті (І п. Сала VIII) межи 12-ї год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософичного відділу, Львів, Універ- ситет.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензаційна програма!

від 16. до 31. жовтня 1901.

При співучасті військової музики 24. п. п.

1) Stack з Мільтону, найславніші гімнасти- ки на потрійнім реку. 2) The 4 Berrlings, зна- менитий акт воздушний. 3) Karley Trio, коміки grotesque і музикальні. 4) Rubens, транспарен- товий маляр. 5) Francois Rivoli, мімік в товари- стві Емми Rivoli. 6) Рекламограф і орchestra. 7) Les trois Berg, турецкий акт фантастичний. 8) Александер Trebitsch, гуморист. 9) Lina Mor- ganti, артистка в свистаню. 10) Jelli Trio, вокаль- ний терцет і тансерки.

Що дня о 8. год. вечером велике предста- вленє. В неділю і свята два представлення. Шо п'ятниці High-Life представленє. Білети вчасні- ше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

З ЖИВОГО І МЕРТВОГО

новелі

Евгена Мандичевского

дістати можна в руских книгарнях

і у автора

площа Академічна ч. 4. II. поверх, по ціні 1 кор. за брошурований і 1 к. 30 сот. за оправлений примірник.

ОСОБА

в середних літах, з доброго дому, глядає місця до заряду дому до священника в дів- ця сейчас. Відомість М. О. у Попкевича на торговици в Радимні.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і веї пред- мети движимі против огневих шкід.

«Дністер» припоручили Преосвящ. Ординарияти Всеч. Духовенъству і вірним всім трем Епархіям.

Фонди гваранційні «Дністра» з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервоий	311.540 кор. 11 сот.	} разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премій	171.942 " "	
Резерва спеціальна	6.000 " "	
Фонд емеритальний	30.924 " 54 "	

Тарифи «Дністра» уміровані. Надвизка річна роадляє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту з премій

«Дністер» виплатив до 31 грудня 1900 відшкодовань 2.120.834 кор. Шкоди ліквідують ся безпробовочно в присутности Делегата і 2 членів.

Поліси «Дністра» приймають при позичках гіпотечних: Банк краєвий і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Сичині, Городенці, Терехован, Залі- щиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через «Дністер» в Товаристві взаїмн. обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через «Дністер» іде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квити видає Краківске Товариство рускі.

«Дністер» пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій «Дністра» Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошення в агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення

провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

принймає вилади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принймає до пере- хованя папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. ак.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річ- но, депозитар дістає в сталевій касі паніпрій сховок до виключного ужит- ку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє май- но або важні документи.

Під тым взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши заряджені.

Приніси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у від- ділі депозитовім.

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходять о годині				відходять о годині			
6:10	з Кракова, Берлина, Вр. до Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. до Гусятина)	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний				
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	до Янова, дв. Підзамче				
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава				
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40				
8:00	на дв. головний	2:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина				
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:07	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)				
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова				
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз				
11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	9:42	до Янова, дв. гол.				
11:55	зі Станиславова (Кересмева, Потутор)	10:20	до Сокаля, Белаця, Рави рускої і Любачова				
12:55	з Янова	10:25	до Чернівців,				
1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а з Лавочно- го від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не- ділі і свята				
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята				
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
5:11	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	3:15	до Янова шод. від 16. мая до 30. вер.				
2:20	5:35	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.				
2:35	5:50	3:30	до Ряшова, Хирова, Любачова				
	5:40						
	6:00						
	з Кракова						
	з Чернівців, Іцкан						
	з Сокаля, Белаця і Любачова						
НІЧ							
12:45	6:10	6:35	до Станиславова				
	6:20	7:10	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
	6:30	7:25	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. вер. 1902 щоденно				
		7:32	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова				
		7:32	до Тернополя, Бродів дворець головний				
		7:52	дворець Підзамче				
		7:52	до Сокаля і Рави рускої				
		9:30	до Брухович (13. мая до 16. в. р. в нед. і св.)				
		10:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
		11:00	до Чернівців і Іцкан				
		11:10	до Кракова, Відня, Варшави				
		11:32	до Підволочиск, Бродів дв. головний				
		4:15	до Янова, дв. Підз.				
		4:45	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора				
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.				

ЗАМІТКА: Пера нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європей- ского — 12 год. 36 мін. часу львівского. — В місті видають білети Іади: Звичайні білети агенція часосписий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавсман ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всім іншим, тарифи, ілюстровані провідники, розклади Іади і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Брасієвч ч. 5. в подвір'ю, сходи II. двері ч. 32) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).